

opusdei.org

Rocznica poświęcenia kościoła prałackiego

My, wszyscy chrześcijanie,
jesteśmy kamieniami duchowej
budowli Kościoła. Jesteśmy
żywą świątynią Ducha Świętego
i należymy do Boga, naszego
Pana.

02-05-2019

Konstytucją apostolską *Ut sit*,
poprzez którą została erygowana
Prałatura personalna Opus Dei, św.
Jan Paweł II erygował także Kościół

prałacki Najświętszej Maryi Panny Królowej Pokoju, w którym spoczywają doczesne szczątki Założyciela Opus Dei. Uroczysta ceremonia poświęcenia miała miejsce 2 maja 1986 roku i przewodniczył jej nasz ówczesny Prałat, Alvaro del Portillo. Wcześniej była tam kaplica, która na okoliczność przekształcenia jej w Kościół prałacki przeszła stosowny remont 1.

Pośród obrazów, jakich Pismo Święte używa, aby mówić o Kościele, jest jeden, który dziś staje się szczególnie ważny. Święty Paweł porównuje go do budowli, którą Bóg wznosi na ziemi, posługując się Apostołami jako narzędziami 2. *Siebie samego porównał Pan do kamienia, który odrzucili budujący, ale który stał się kamieniem węgielnym (Mt 21,42 oraz paralele, por. Dz 4, 11, 1 P 2, 7, 1,17, 22). Na tym fundamencie budują Apostołowie Kościół (por. 1 Kor 3, 11),*

od niego też bierze on swą moc i spoistość. Budowla ta otrzymuje różne nazwy: dom Boga (1 Tm 3, 15), w którym mianowicie mieszka Jego rodzina, mieszkanie Boże w Duchu (Ef 2, 19-22), przybytek Boga z ludźmi (Ap 21,3), przede wszystkim zaś świątynia święta, którą wyobrażoną przez kamienne sanktuaria sławią święci Ojcowie, a którą w liturgii przyrównuje się nie bez racji do miasta świętego, do nowego Jeruzalem 3.

Panoramiczny widok nawy

Panoramiczny widok z chóru

Świątynia materialna jest więc znakiem budowli duchowej, którą tworzymy my, chrześcijanie. Wy również – mówi święty Piotr – niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, miłych Bogu przez Jezusa Chrystusa 4. Kościół prałacki

symbolizuje członków Opus Dei, złączonych z Panem Jezusem i ze sobą szczególnym obcowaniem świętych w obrębie Mistycznego Ciała Chrystusa. *Jak wszystkie dzieci Kościoła w słowach Księcia Apostołów wypowiedzianych w drugim czytaniu dzisiejszej Mszy, widzimy siebie. To słowa, które ponadto przywodzą nam na myśl to, co ciągle powtarzał nam nasz Założyciel: vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta (1 P 2, 9). Zostaliśmy wybrani przez Boga bez żadnej zasługi z naszej strony, aby być narodem wybranym, królewskim kapłaństwem, ludem świętym, aby głosić cuda Boga, który nas wezwał z ciemności do godnego podziwu światła. To jest nasz fundament. Czy chcemy być bardziej skuteczni w naszej służbie Kościołowi? Czy chcemy nieść na naszych ramionach z większą ochotą ciężar duchowej budowli, którą tworzą wszyscy chrześcijanie? Zatem musimy bardziej*

opierać się na Jezusie Chrystusie, być blisko Jego Najświętszego Człowieczeństwa, być duszami Eucharystii, kochać spowiedź świętą, która jest trybunałem miłosierdzia 5.

Dzisiejsze święto to dobra okazja, aby zobaczyć, czy nasze życie należy całkowicie do Boga; czy w całej integralności zachowujemy oddanie życia, którego dobrowolnie dokonaliśmy pewnego dnia, odpowiadając na łaskę; czy naszym fundamentem jest Chrystus, który jest kamieniem węgielnym naszej duchowej budowli? *Dla nas, którzy zostaliśmy przez Boga powołani do Opus Dei, duch, który Bóg przekazał naszemu Założycielowi jest częścią owego fundamentu. Naszą ambicją jest służyć Kościołowi tak, jak Kościół chce, aby mu służono. Kościół zaś i Ojciec Święty oczekują od nas, abyśmy byli jak najbardziej wierni naszemu duchowi. Wówczas, pomimo naszej osobistej małości będziemy żywymi*

kamieniami, których Bóg chce użyć, aby Kościół – Dom modlitwy, który jest jednocześnie Oblubienicą Chrystusa – był silny i solidny 6.

Ewangelia Mszy na rocznicę poświęcenia kościoła mówi nam o sytuacji, kiedy Pan Jezus, wchodząc do Jerycha, zobaczył człowieka o imieniu Zacheusz, który siedział na drzewie figowym. *Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: „Zacheuszu, zejdz prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu” 7.*

My także wiemy, że ***Pan Jezus chce zatrzymać się i zamieszkać w naszej duszy: w naszej pracy, w naszych uczuciach, w naszych radościach i troskach, które nie są takie duże, są małe 8.*** I pragnie, by spotkało go serdeczne przyjęcie, jak u owego celnika, który rozradowany przyjął Go w swoim domu. Panu Jezusowi bardziej niż uczta, którą

wydał na Jego cześć, podobały się
dobre dyspozycje Zacheusza, które
wrażały głęboki wpływ, jaki
wywarła na jego życie wizyta Jezusa:
*Panie, oto połowę mego majątku daję
ubogim, a jeśli kogoś w czymś
skrzywdziłem, zwracam poczwórnice
9.*

Potrzebujemy nawrócić się do Boga,
odnawiając często nasze oddanie
Bogu w Opus Dei. Niekiedy trzeba
będzie pokonać trudne momenty,
które mogą się pojawić w naszym
życiu. Bóg jest dobry, więc na
szczęście nie będzie ich dużo, o ile
będziemy się starali się być wierni
naszemu powołaniu.

Chcemy dziś mieć te same uczucia,
które miał błogosławiony Alvaro del
Portillo, kiedy dokonywał
poświęcenia naszego kościoła
prałackiego. Jak czytamy w aktach z
tej ceremonii, prosił wtedy Boga, aby
ten kościół *był zawsze centrum, do*

którego dążą serca moich córek i synów, i aby był katedrą, z której rozciąga się na cały świat miłość do Kościoła świętego i papieża. Modliłem się też, aby Najświętsza Maryja Panna Królowej Pokoju patrzyła na nas zawsze z matczyną czułością. Niech będzie naszą Patronką i zachowa naszą drogę bezpieczną, byśmy wszyscy przebyli ją z radością, siejąc wszędzie radość i pokój 10.

.....

1 Zob. Bł. Alvaro del Portillo, Homilia podczas poświęcenia Kościoła prałackiego NMP Królowej Pokoju, 2 V 1986.

2 Zob. 1 Kor 3,9.

3 Sobór Watykański II, Konstytucja dogmatyczna *Lumen gentium*, 6.

4 1 P 2, 4-5.

5 Bł. Alvaro del Portillo, Homilia podczas poświęcenia Kościoła prałackiego NMP Królowej Pokoju, 2 V 1986.

6 Tamże.

7 *In anniversario dedicationis ecclesiae* (Łk 19, 5).

8 Św. Josemaría, *Noticias* VII 1975, s. 202.

9 *In anniversario dedicationis ecclesiae* (Łk 19, 8).

10 Bł. Alvaro del Portillo, *Akta z poświęcenia Kościoła prałackiego NMP Królowej Pokoju*, 2 V 1986.

poswiecenia-kosciola-pralackiego/
(06-08-2025)